

מא ב ג מיי פ"ח מהל'
גירושין הלכה ח סמג
עשין נ טוש"ע אה"ע סימן
קלו סעיף ד:
ד [מיי] שם ה"צ טוש"ע
שם סי' קמג סי"ו]:

מוסף תוספות

[illegible]

אף לשמעון מהו. נראה דאף לראובן נמי מספקא ליה:
ועמדה ונישאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא נמי במס.
 ור"ת והל"ט אין נישואין חלין סהרי אסורה עליו משום איסור אשת איש²
 ויומיא שנה מדמניא בחוספסא³ על מנת שלא תינשא לאבא ולאבדק י"ז
 ע"פ חז"ל שאל תהיה אף לראובן ואלא ללוי

וְהָיוּ עַם מְנוּחָה לְךָ וְלְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי יִשְׁמְעוּ שֶׁמֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ
הַיְּהוּדִים שָׁמַח בְּחֵצֵל הַלֵּל עַם מְנוּחָה
דִּבְעָמָה שֶׁלָּא מְנַשֵּׂא לְהֵם אֶפְּסֵיוֹ יִשְׁמְעָת
הִ"ו גַּט^א וְהָכָא אֲמַאי הֵגֵט בְּטָל וְי"ל
הִכָּה עַמְדָּה וְיוֹשָׁפָט^ב לְאַחַר מִיתָת הַמֶּגֶרֶשׁ
אֶקְחָמָר^ג וְהִ"ו ז"ל לְקַמְן (זב) גְּבִי' שֶׁלָּא
תִּצְבְּעִי לֵאחָז וּלְאַחֲדִין אֵין חוֹשֵׁשִׁין שֶׁמָּה
תִּצְבְּעֵל לֵאחָז מֵשׁוּם לְדַאֲרוּרָה לֵה"ל^ד אִי
לְאַחֲרָא חוֹשֵׁשִׁין שֶׁמָּה תִּצְבְּעֵל^ה ז"ל אִי
לֵאחָז^ו נָמִי מֵשׁוּם אֲשֶׁת אִישׁ מ"מ חוֹשֵׁשִׁין
שֶׁמָּה תִּצְבְּעֵל לוֹ לְאַחַר מִיתָת הַמֶּגֶרֶשׁ
וְהִי הָיָה דְּהוֹסַפְתָּ^ז י"ש לִישְׁבָּה שֶׁלָּא
עַל הַש"ס שְׁלֵנוּ דִּהָא דְקָמִי
וְהֵתָם עַל מִנָּה שֶׁלָּא תִצְבְּעִי לֵאחָז
וְלְאַחֲדִין אֵינוֹ גַּט חוֹשֵׁשִׁין שֶׁמָּה תִּצְבְּעֵל
לְהֵם הֵייוּ כְּלוּמַר שֶׁאִם נִרְאָה שֶׁתִּצְבְּעֵל
לְהֵם שֶׁלָּא יִהְיֶה גַּט וְכֵן לְהַשְׁמִיעֵנוּ
דִּבְעָמָה מִנָּה שֶׁלָּא תִינַשֵּׂא כִי אֶפְּסֵיוֹ
יִשְׁמְעָת לְהֵם הִי גַט א"י קָא מִשְׁמַע
לָן דַּעַל מִנָּה שֶׁלָּא תִצְבְּעִי לֵאחָז
וּלְאַחֲדִין אֵל צַעֵי לְמִימָר דְּרַךְ נְשׂוּאִין^ח
אֵלָּא דָּרַר וְזוֹת צַעֲלָמָה:

אֵלִימָא בחוץ דר' אֵלִיעֶזֶר מִיִּשְׂרָאֵל
שרי. וטעמא כיון דנשאה
זה שהותרה לו נתרופן לו כל האישות
ופקע אישות של ראשון לגמרי:
כצא

ממזרים הא למדת שאין זה כריתות דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה בהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם וק"ו מה גרושה שהיא קלה אסורה בשביל צד גירושין שבה אשת איש שהיא חמורה לא כ"ש הא למדת שאין זה כריתות אמר להן רבי יהושע אין משיבין את הארי לאחר מיתה אמר רבא כולוהו אית להו פירכא לבר מדר' אלעזר בן עזריה דלית ליה פירכא תניא נמי הכי ^אר"י ויסי רואה אני את דברי ר' אלעזר בן עזריה מדברי כולן: אמר מר גענה ר"ט ואמר הרי שהלכה זו ונשאת לאחריו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה של זה עקר איהו עקר אלא מתנה לעקור דבר מן התורה מתנה מי קאמר לה לא סגי לה דלא מינסבא ליה לאחיה דההוא גברא אלא גורם לעקור דבר מן התורה גורם. אלא מעתה בת אחיו לא ישא שמא ימות בלא בנים ונמצא גורם לעקור דבר מן התורה. היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא ^זמורה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה וניסת לאחר מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת גענה ר' יוסי הגלילי ואמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל והמותר מותר לכל ולא והרי תרומה וקדשים שאסורה לזה ומותרת לזה באיסור אשה קא אמרינן והרי עריות באישות קאמרינן הרי אשת איש היינו פירכא ובמאי אילימא בעל מנת הרי יהותרה אצלו בזנות אלא בחוץ גענה ר"ע ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחר מן השוק והיו לה בנים ונתארמלה או נתגרשה ועמדה ונשאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממזרין אי הכי ככולוהו תנאי דעלמא נמי לא תנסיב דלמא לא מקיימא ליה לתנאיה ונמצא גט בטל ובניה ממזרין היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא מודה היה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה ונשאת לאחר מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם וקל וחומר ומה גרושה שהיא קלה אסורה משום צד גירושין שבה אשת איש חמורה לא כל שכן ובמאי אילימא בעל מנת

פ' פירא. דקאמער רבא לעיל: הרי הוטרפא אללו צונוט. דהא על מנת שלא תנשאי הוא דקאמר וקי רבי יוסי הגלילי לפלוגמא דר"א הילכך פריך ליה הא שאסורה עליו לגמרי דלגביה לא איגרישה: הרי

מאי דאמר שרא. דהאי לראובן ושמעון דהדר אמר לה קודם מסירה
אף לראובן ושמעון קאמר ואינו שזיר: או דלמא. האי לראובן ושמעון
דהדר קאמר חזרה היא שחזר והפך מנאו לומר לראובן ושמעון אני
ממירך לנדם ותאסרי על הכלל: בעי רב אשי אף לשמעון מהו.

אמר לה חוץ מלרובן ושמעון וחזר ואמר אף לשמעון מהו אם סימני לומר היכא דחזר ואמר לשמעון ולא אמר אף דוקא לשמעון קאמר הכא מאי כיון דאמר אף ודאי המירה לשיניהם דהאי אף ארלרובן קאי ופע"ג דלא הוסיף שמו: או דלמא. לשמעון ולא לרלרובן והאי אף אכולי עמלא קאי: נענה. הריס קולו. כל עניה הקטנה צמורה הרמז חול היא:

הרי שכלה זו. אחר גירושיה: וניסם לאחיו. של אותו האיש שנאסרה עליו בגירושין: עוקר דבר. מלות יבוס שאסורה להתייבס לו: שאין זה כריסות. האמורה בתורה שלא אמרה תורה כריסות העוקר דבר מן התורה. הגורם צינו לצינה. והרי אחי אגידא ציה ליאסר על חותו האיש: לא נמצא גט בטל נמפרע. שהרי אמר לה על מנת שלא תנשאי לפלוני: וצניה. מן האלמנה ממורין: שאין זה כריסות. לא אמרה תורה כריסות המציא את ישראל לדי פסול: לא נמצא אלמנה. אלא כהן זה דהא לגביה לא איגרסה: גרושה אלא כל אדם. ועל ידי כך גירושין שבה אסרה הכתוב עליו כדאמרן לעיל⁶ גרושה מאישה⁷ לדדו אסורה לכהונה: וק"ל. והרי דברים ק"ו שאתה למד הימנו שלפני מיתת המגרש תהא אסורה לכל מפני כך אישות שבה: ומה. איסור גרושה שהוא קל דליתא אלא בלאו בעלמא מצינו אסורה על כהן זה שהיא אלמנה אלא מפני כך גירושין שבה: אשם איש שהיא חמורה. אינו דין שתאסר אלא מי⁸ שהתירו אלא מפני כך אישות שבה: אין משיצין את האחי לאחר מיתת. אם היה קיים שמה יחזיר לכס תשובה: איש להו פירכא. כדמפרש ואזל לקמיה בטר שיעתא דכרייתא: איש עקר. כלומר וכי הוא עוקר ממש הרי נעקמ מאליו בגרמיה של זה. עוקר משמע העושה איסור בידים ויבומין הללו אינן מוטלין עליו ליבמה שהיא הוא עוקרין: גם אחיו לא ישא. שלא יוכל האב ליבס את בתו: היינו פירכא. דאמר רבא לכולהו אית להו פירכא: וצמאי. מוקי ר"ט פשוטא דר"א ורבנן: אי בחון מלושתא שרי לה רבי אליעזר להתייבס לו מאחר שניסת לאחר ונתקה מאישות הראשון לגמרי: אלא בעל מנס. מוקי לה דכיון דמתאה הוא ולא איתקיים נמצא גט בטל למפרע וקיימא בציסור אשם איש: תרומה וקדשים. אסורין לישראל ומותרין לכהנים: עריות. בתו ואחותו: בציסור קאמרין. ואסרה ע"י הגדושי: אשם איש.

מומרת לבעלה ואסורה לכל אדם: היינו פירא. דקאמר רבא לעי
לה וקרינא בה מומרת לכל: אלא בחזר. מוקי רבי יוסי הגלילי לפלוגתא

(א) [מוספתא פ"ז]
(ב) [בתום] אחת ר' טרפור
ורבי יוסי הגלילי ור"א
בן עזריה ור"י ור"י
מוספתא פ"ז מה ד"ה אמר
ר"ע ומה ששמיטא שס'
(ג) [מוספתא שס'] (ד) ע"י
מוספתא שס' ד"ה מודא'
(ה) שייך לך פנ'; (ו) ע"כ
שייך לך פנ'; (ז) [דף
פנ' (ח) ויקרא כ"א]
(ט) ז"ל שמואל רש"ש
(י) ע"י מוספתא פ"ד ה"ט
ובהיותו כח"י שס' ובמנחת
ביטורים, כ"ה] כדלקמן דף
פנ'.

גליון הש"ס

[illegible]